

Tak for roskolen 2026

Var der mange grin? Ja, det var der! Var der mange klap på skulderen og støttende og opmuntrende kommentarer? Ja, det var der også. Var der Gefion-slagsange og kampråb? Selvfølgelig!

Var der instruktører, der bare var ikke-spillende trænere? Nej, det var der ikke. Der var til gengæld fire engagerede, engagerende og pædagogiske rutinerede roere, som vidste, hvad de talte om, og som havde en rigtig god fornemmelse for, hvad kaninungerne havde brug for. Samtidig havde de indskrevet en række hjælperoere fra sidste års kaninhold, som kunne relatere til sejre som at lægge til for første gang og små frustrationer som "ugler" i vandet.

De fleste af os startede med træning i romaskinerne i salen. Her blev det grundlæggende rotag sat på plads, og de første kommandoer, som "Det er vel", blev banket fast. Ved rosæsonens begyndelse fik vi mulighed for at træne i naboernes betonbassin, men det var nu langt sjovere, da vi for alvor kom på vandet. De første gange var vi ganske udmattede, både mentalt og fysisk, for der var virkelig mange ting at holde styr på. Og dét med at skifte krævede stor koncentration. Det var dog meget opmuntrende at se de hjælpende andetårsroere, som havde helt styr på det hele. Vores første lange tur til Skovshoved gik fint — dejligt med en pause og en kop kaffe i havnen. Og så blev vi frigivet lidt efter lidt, og det var en fest!

Allerede fra introduktionsmødet i efteråret har der været fokus på, at vi alle er fælles om at skabe det foreningsliv, som vi allerede har opdaget er helt unikt for Gefion – både i vinterhalvåret og i rosæsonen. Som kaniner har vi følt os godt modtaget alle vegne, og vi har mærket en stor vilje til at hjælpe, guide og bakke os op, uanset hvor vi har mødt klubben.

Mange tak til vores fremragende instruktører: Jytte, Joan, Camilla og Ulla!

På vegne af kaninholdet 2026,

Mette Bechmann